

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์”เสพสมบิรมิสม”และเว็บไซต์ meetdoctoro.com ประกอบด้วยการศึกษาวิจัยสองส่วนคือ ส่วนที่หนึ่ง การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร เพื่อนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และส่วนที่สอง การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลแบบครั้งเดียว เพื่อศึกษาการแสวงหาข่าวสาร ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์”เสพสมบิรมิสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.com ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 430 คน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

ส่วนที่หนึ่งการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

1. เพื่อศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์
2. เพื่อศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์มีลักษณะแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ส่วนที่สองการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศกับการใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิรมิสมจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศ กับความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่าน คอลัมน์เสพสมบิรมิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์เรื่องเพศกับความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิรมิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และ เว็บไซต์meetdoctoro.com
4. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารเพศศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่าน

ทั้งนี้ ได้มีการตั้งปัญหานำวิจัยไว้ 4 ประการคือ

- 1.การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสารเป็นอย่างไร
- 2.การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร
- 3.การใช้ประโยชน์ในเรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจหรือไม่ อย่างไร
- 4. กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบัติสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com มีการแสวงหาข่าวสารเพศศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจแตกต่างกันหรือไม่และแตกต่างกันอย่างไร

สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อหนังสือพิมพ์

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์ จากการศึกษารูปแบบการสื่อสารของสื่อหนังสือพิมพ์พบ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้ตัวอักษร(symbol)เป็นหลัก ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา โดยไม่พบว่ามีการใช้ภาพประกอบในการให้ความรู้แต่อย่างใด

ส่วนการศึกษา **ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์** ผู้วิจัยได้ศึกษาโดยจำแนกเนื้อหาเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์ด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศในส่วนต่างๆ ทั้ง 4 ส่วนสามารถสรุปผลได้ดังนี้ **ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ ละบทความในคอลัมน์ “เสพสมบัติสม” พบว่า ลักษณะทางชีววิทยาถูกนำเสนอมากที่สุด** โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย **ลักษณะทางสุขศึกษา** พบบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้รองลงมา โดยหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยา ชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี อาการและการตรวจรักษา **ลักษณะทางจิตวิทยาพบบทความที่มีลักษณะหัวเรื่องเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ และลักษณะทางสังคมวิทยา** โดยหัวเรื่องเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไปและภายในครอบครัวถูก

ส่วนการศึกษากลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์พบ 3 กลวิธี คือ

กลวิธีสร้างความน่าเชื่อถือโดยแบ่งออกเป็น 2 วิธี

กลวิธีการใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษา เป็นกลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษานี้ คือการให้ผู้เชี่ยวชาญเข้ามาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

กลวิธีการใช้งานวิจัย/ข้อมูล/สถิติ กลวิธีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาโดยการอ้างถึงผลการวิจัย และสถิติต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องเพศประกอบการให้ความรู้

กลวิธีการใช้ภาษา พบว่ามีการใช้ภาษาทั้งลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในการสื่อความหมาย

กลวิธีการใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายเรื่องเพศ พบว่ามีลักษณะการสื่อสารที่เป็นวัจนภาษาเพื่อสื่อความหมายเรื่องค่านิยมเกี่ยวกับความสุภาพและค่านิยมเกี่ยวกับความสุข

การนำเสนอเรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่ารูปแบบการนำเสนอ ลักษณะของเนื้อหา ดังนี้ พบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีรูปแบบการนำเสนอสื่อโดยการใช้ตัวอักษร (Symbol) เป็นหลักในการสื่อสาร ทั้งในแง่การสื่อสารเพื่อการใช้งาน และการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร สารความรู้ เรื่องเพศผ่านข้อเขียน บทความ การตั้งกระทู้คำถาม นอกจากนี้ยังพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตยังนำเสนอ การสื่อสารโดยการใช้ภาพ(icon) มาประกอบใช้ในการให้ความรู้โดยพบว่า ภาพที่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอได้ทำหน้าที่(Function) ในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา คือ หน้าที่ของภาพในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศ การนำเสนอภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยสามารถจัดแบ่งตามสภาพของการใช้งานที่พบคือ ภาพประกอบบทความทั่วไป เป็นภาพที่แพทย์นำมาเสนอร่วมกับบทความที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อการศึกษา เพื่อช่วยในการสร้างความเข้าใจเรื่องที่กำลังสื่อสาร บางประเด็นเป็นเรื่องที่ซับซ้อน การบรรยายด้วยตัวอักษรอย่างเดียวไม่อาจทำให้เข้าใจได้อย่างถ่องแท้ ดังนั้น จึงต้องนำเสนอภาพประกอบบทความเพื่อสร้างความเข้าใจให้มากขึ้น ภาพประกอบที่แสดงการสาธิต การใช้ภาพประกอบการให้ความรู้เรื่องเพศที่เป็นกระบวนการ มีลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันตั้งแต่เริ่มต้นไปจนถึงสิ้นสุดกระบวนการต่างๆ

การศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต จากการจำแนก 4 ส่วนของการนำเสนอเนื้อหาด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศมีดังนี้ ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่า เนื้อหาในภาพรวมของแต่ละบทความที่นำมาศึกษาจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยามากที่สุดคือ 16 บทความ โดยมีเนื้อหาในภาพรวมเกี่ยวข้องกับการระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชายมากที่สุด 10 คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย พบบทความที่มีเนื้อหาโดยรวมในเรื่องนี้ 10 บทความด้วยกัน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์พบ 6 บทความ ลักษณะทางสุขภาพศึกษา พบว่ามีเนื้อหาในลักษณะนี้ รองลงมาจำนวน 7 บทความ โดยเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ ถูกนำเสนอ 3 บทความ หัวเรื่องเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยานิตต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ พบ 4 บทความ ลักษณะทางจิตวิทยา 6 บทความ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอารมณ์ ความต้องการทางเพศและการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์พบ 3 บทความ และหัวเรื่องเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศพบ 3 บทความ

เปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศจากสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์

การเปรียบเทียบลักษณะการนำเสนอปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 2 ประเภท พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย เป็นปัญหาที่กลุ่มผู้อ่านพบมากที่สุด และปัญหาทางสังคมวิทยาเป็นปัญหาที่กลุ่มผู้อ่านพบน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังพบประเด็นปัญหาที่มีลักษณะทางเพศที่เหมือนกันในสื่อทั้ง 2 ประเภทสามารถสรุปได้ว่าประเด็นปัญหาทางเพศที่เหมือนกันในสื่อทั้ง 2 ประเภทซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเด็นปัญหาเรื่องเพศที่ผู้คนในสังคมให้ความสำคัญนั้น พบว่าจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เช่นเดียวกับเรื่องเพศมากที่สุด นอกจากนี้ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่ามีการใช้ภาษาทางการและไม่เป็นทางการ

การเปรียบเทียบลักษณะการนำเสนอปัญหาเรื่องเพศศึกษาที่แตกต่างกันของสื่อทั้ง 2 ประเภท พบว่า รูปแบบการสื่อสารของสื่อหนังสือพิมพ์ใช้ตัวอักษรเท่านั้น ส่วนอินเทอร์เน็ตนอกจากใช้ตัวอักษรเหมือนสื่อสิ่งพิมพ์แล้วยังคงมีรูปภาพประกอบการนำเสนอ นอกจากนี้ภาษาที่ใช้ในสื่อหนังสือพิมพ์มีการใช้ภาษาในลักษณะที่เป็นทางการมากกว่าสื่ออินเทอร์เน็ตและสื่ออินเทอร์เน็ตมีการใช้กลวิธีการนำเสนอที่แตกต่างจากสื่อสิ่งพิมพ์คือไม่ใช่งานวิจัย/ข้อมูล/สถิติต่างๆ เข้ามาช่วยสนับสนุนการตอบคำถาม

ส่วนที่ 2 การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสารการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านที่มีต่อคอลัมน์"เสพสมบัติสม"และเว็บไซต์meetdoctoro.com

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน แบ่งเป็นชายและหญิงที่อยู่ในวัย 18-55ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนเพศชายและหญิงที่อยู่ในวัย 18-55 ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี มีอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มากที่สุด นอกจากนี้ส่วนใหญ่มักมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สถานภาพสมรสส่วนใหญ่โสด และมีรายได้ต่อเดือน 5,000-10,000 บาท

2. การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศจากคอลัมน์"เสพสมบัติสม"และเว็บไซต์meetdoctoro.com

กลุ่มผู้อ่านที่รับข่าวสารเรื่องเพศจากคอลัมน์เสพสมบัติสม และ เว็บไซต์ meetdoctoro.com อยู่ในระดับสองเดือนครั้งหรือนานกว่านั้นมากที่สุด รองลงมาคือเดือนละ 1-2 ครั้ง และน้อยที่สุดคือทุกวัน โดยเป็นการแสวงหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อความสนุก/เพลิดเพลิน/พักผ่อนอารมณ์/อยากรู้อยากเห็น ส่วนวัตถุประสงค์ที่น้อยที่สุด คือเพื่อนำไปพูดคุยสนทนากับเพื่อนฝูง

3. การใช้ประโยชน์ในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ

กลุ่มผู้อ่านมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศโดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้ประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศมากที่สุด และการใช้ประโยชน์ที่น้อยที่สุดคือการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

4. การความพึงพอใจในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ

กลุ่มผู้อ่านมีระดับความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพึงพอใจในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศได้มากที่สุด และความพึง

พอใจที่น้อยที่สุดคือ การนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่ได้รับไปแนะนำให้กับบุคคลอื่นได้อย่างน่าเชื่อถือ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์"เสพสมบัติสม" และเว็บไซต์ meetdoctoro.com มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในคอลัมน์เสพสมบัติสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า การแสวงหาข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

สมมติฐานที่ 2 การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์"เสพสมบัติสม" และเว็บไซต์ meetdoctoro.com มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในคอลัมน์เสพสมบัติสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่าการแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

สมมติฐานที่ 3 การใช้ประโยชน์ เกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์"เสพสมบัติสม" ที่อยู่ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และเว็บไซต์ meetdoctoro.com มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในคอลัมน์เสพสมบัติสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่าการแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

สมมติฐานข้อที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่าน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่าการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสมและกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสม มีค่าเฉลี่ยการแสวงหาข่าวสารมากกว่ากลุ่มผู้อ่านทั้งคอลัมน์เสพสมบิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com

สมมติฐานข้อที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่าน

ผลการทดสอบพบว่า การใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสมและกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com มีค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มผู้อ่านจากคอลัมน์เสพสมบิสม

สมมติฐานข้อที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่าน

ผลการทดสอบพบว่า การใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสมและกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องเพศมากกว่ากลุ่มผู้อ่านจากคอลัมน์เสพสมบิสม

อภิปรายผล

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

จากการสรุปผลในประเด็นต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศกับคำถามที่ประสบปัญหาทางเพศ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยเกิดคำถามว่า “ทำไมคนจึงกล้าเขียนจดหมายหรือติดต่อเข้ามาเพื่อถามปัญหาทางเพศ” ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัว (Private Space) และเป็นเรื่องที่ไม่สมควรแก่การเปิดเผยสู่พื้นที่สาธารณะ (Public Space)

โดยลักษณะของคำถาม เนื่องจากคำถามที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมหรือบรรทัดฐานของสังคมไทย โดยเฉพาะหากเป็นเรื่องที่หมิ่นเหม่ต่อศีลธรรม เช่นการมีเพศสัมพันธ์หมู่ เป็นการกระทำที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมไทย ก็ทำให้ผู้ถามกลัวการถูกประณามจากสังคม ดังนั้นจึงเขียนมาถามคนแปลกหน้าซึ่งเป็นผู้ที่คาดหวังในตัวเขาน้อยกว่าบุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อน เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับไสลทิพย์ จารุภูมิและอรอนงค์ สวัสดิ์บุรี(2532) ศึกษาคอลัมน์ปัญหาของสตรีในสื่อสิ่งพิมพ์พบว่า “ข้อความในจดหมายที่เขียนมา ส่วนใหญ่ก็เป็นปัญหาชีวิตรัก หรือปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศอันเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก ปัญหาเหล่านี้เป็น เรื่องส่วนตัว เอา มากๆ ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยให้เพื่อนสนิทรับรู้ได้ ด้วยเกรงว่าความลับจะถูกเปิดเผยในหมู่คนรู้จัก และอาจได้รับคำขบขันขบขันตามมา อีกทั้งก็เป็นปัญหาที่ไม่สามารถนำไปปรึกษาญาติผู้ใหญ่ เนื่องจากกรอบความคิดของผู้ที่สูงวัยกว่านั้นแตกต่างจากกรอบแนวคิดของตน ผู้คนส่วนมากจึงนิยมหาทางออกด้วยการเขียนจดหมายถึงคอลัมน์ปัญหาชีวิตมากกว่า เพราะต่างก็ไม่รู้จักกัน ไม่ ต้องเปิดเผยตัวเอง และความลับก็ยังคงเป็นความลับต่อไป”

ส่วนลักษณะของผู้ตอบ ผู้ตอบส่วนใหญ่มีลักษณะร่วมกันคือ เป็นผู้มีความรู้ โดยเฉพาะความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่จะสามารถให้คำปรึกษาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ยังต้องเป็นคนที่รู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่นอีกด้วย

สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในสื่อมวลชน พบว่า คอลัมน์ตอบปัญหาในหนังสือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คำแนะนำบางประการแก่ผู้อ่านที่มีปัญหาในด้าน ปัญหาเรื่องส่วนตัวทั้งในปัญหาเรื่องความรักและปัญหาเรื่องเพศ

และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของตริณัฐ วีระเวสส์ (2539) ที่สำรวจความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายเพศชายและเพศหญิงที่พึงรายการวิทยุกระจายเสียง อายุ 15-30 ปีในประเด็นเรื่องคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ ซึ่งบุคคลทั้งสองมีความคิดเห็นตรงกันว่า ต้องมีความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความเป็นกันเองและมีความน่าเชื่อถือ และเป็นคนจริงใจและมีวาทีศิลป์ ด้วยเหตุนี้ ผู้ถามจึงให้ความไว้วางใจผู้ตอบ และคิดว่าพวกเขาจะได้รับคำแนะนำและกำลังใจที่ดี มากกว่าการถามบุคคลใกล้ชิดซึ่งเสี่ยงต่อการถูกประณาม

ส่วนการศึกษาลักษณะของคำถามเรื่องเพศศึกษาที่พบในสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่าคำถามในประเด็นปัญหาเรื่องเพศด้านต่างๆ เรียงลำดับจากจำนวนข้อคำถามมากที่สุดไปน้อยที่สุดได้ดังนี้ คือประเด็นคำถามลักษณะทางชีววิทยา อันดับที่สองคือประเด็นคำถามลักษณะทางสุขวิทยา อันดับที่สามคือประเด็นคำถามลักษณะทางจิตวิทยา อันดับที่สุดคือประเด็นคำถามลักษณะทางสุขวิทยา

คอลัมน์"เสพสมบัติสม" และเว็บไซต์meetdoctoro.com นำเสนอคำถามในประเด็นปัญหาเรื่องเพศด้านชีววิทยามากที่สุด หัวข้อย่อยที่มีจำนวนข้อคำถามสูงที่สุด 3 อันดับแรกในประเด็นถามด้านนี้ ได้แก่หัวข้อ เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย หัวข้อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และหัวข้อเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง ตามลำดับ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่าเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย เป็นหัวข้อที่มีคำถามสูงที่สุด เนื่องจากคำถามที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์meetdoctoro.com ถูกตั้งขึ้นโดยผู้อ่าน ดังนั้นคำถามปัญหาทางเพศที่พบจึงสามารถที่จะเป็นตัวบ่งบอกได้ถึงความต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาของผู้อ่านได้

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

กอบพงษ์ ภูณทิยะ(2545) ที่พบว่าสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภท คือ สื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และ สื่ออินเทอร์เน็ต มีการนำเสนอการตอบปัญหาเรื่องเพศในลักษณะชีววิทยาเป็นอันดับแรก

สุภาวดี หวังชาลาบวร(2545)กลับพบว่าเนื้อหาเพศศึกษาใน"รายการ "ซูรัก ซูรส" เป็นเรื่องการเกี่ยวพาราสีมากที่สุด ซึ่งปริมาณการนำเสนอหัวข้อดังกล่าวในคอลัมน์"เสพสมบัติสม"มีความแตกต่างจากผลการศึกษาของสุภาวดีอย่างชัดเจน กล่าวคือพบว่ามีคำถามเกี่ยวกับการเกี่ยวพาราสีเพียง 2 ข้อ จากคำถามทั้งหมด 151 ข้อ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ที่สุชาติ และวรรณิ โสมประยูร (2531) ซึ่งกล่าวว่าหากหนังสือพิมพ์เผยแพร่ความรู้เพศแต่เพียงลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงอย่างเดียว อาจทำให้ผู้รับสารได้รับความรู้เรื่องเพศไม่ครบถ้วน

สาเหตุน่าจะมาจากกระบวนการคัดเลือกคำถามซึ่งมีเกณฑ์ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ คอลัมน์"เสพสมบัติสม" และเว็บไซต์meetdoctoro.comเน้นหนักหรือให้ความสำคัญกับประเด็นลักษณะทางชีววิทยา มากกว่าด้านอื่นๆ นอกจากนี้สาเหตุอีกประการหนึ่งน่าจะมาจากคุณลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ตและสื่อโทรทัศน์

ซึ่งสอดคล้องกับ โรนัล ไรท์ (Ronald Rice 1989) พบว่าคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อข้อมูลผ่านตัวอักษรและภาพนอกจากนี้ยังสนองตอบและปฏิสัมพันธ์(Feedback and Interactive) ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถเกิดขึ้นได้โดยสะดวกในระยะเวลาอันรวดเร็ว

ขณะที่สื่อสิ่งพิมพ์สื่อข้อมูลผ่านตัวอักษรในการนำเสนอเรื่องราวเท่านั้นและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่านช้า

จะเห็นได้ว่าปัญหาหลักลักษณะทางชีววิทยา ในหัวข้อเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย ถูกถามมากที่สุดทั้งบนสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า เพศชายมีการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศมากกว่าเพศหญิง เนื่องด้วยเหตุผล มาจากสังคมไม่ยอมรับให้ผู้หญิงเปิดเผยเรื่องเพศได้มากเท่าผู้ชาย ดังนั้นกฎเกณฑ์ในเรื่องเพศจึงถูกกำหนดให้ผู้ชายได้เปรียบกว่าเพศหญิงในสถานการณ์ต่างๆ และเป็นผู้นำในเรื่องเพศ ดังนั้นคำถามต่างๆ ทางเพศจะมีผู้ชายเป็นฝ่ายเริ่มต้นในความสัมพันธ์ระหว่างเพศ รวมถึงการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศของตนเอง จึงไม่成为ปัญหาสำหรับผู้ชายเลย

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินณณ์ภัส แสงมา (2545) พบว่า วาทกรรมทางเพศโดยส่วนใหญ่ออกกำหนดขึ้นโดยผู้ชาย ซึ่งสะท้อนความสัมพันธ์ทางอำนาจเกี่ยวกับเรื่องเพศ

กลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ตประกอบด้วย

1. กลวิธีการสร้างที่น่าเชื่อถือ
2. กลวิธีการใช้ภาษา
3. กลวิธีการใช้สัญลักษณ์

1. กลวิธีการสร้างความน่าเชื่อถือ โดยการใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษา

การใช้ผู้ที่มีฐานะแพทย์ออกมาเป็นผู้สื่อสารเรื่องเพศศึกษานั้น เป็นกลวิธีทำให้เรื่องเพศออกมาสู่สาธารณะได้ง่ายขึ้น เนื่องจากแพทย์เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมว่า มีความรู้ความสามารถในด้านการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความผิดปกติต่างๆทางร่างกาย ทั้งนี้เพราะความรู้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับเรื่องเพศถูกทำให้กลายเป็นเรื่องทางชีววิทยา

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความน่าเชื่อถือของ แชพลิน (Chaplin, 1986) ที่พบว่าความน่าเชื่อถือเป็นการรับรู้ของผู้รับข่าวในด้านความเป็นผู้ไว้วางใจ หรือเป็นผู้ที่มีความชำนาญที่สามารถทำให้ข่าวสารนั้นมีความน่าเชื่อถือ

โฮฟแลนด์,เจนิส และเคลลี (Hovland, and Kelly, 1953) ที่พบว่า ความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวสารจากทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อแหล่งสาร ซึ่งได้แก่ ความไว้วางใจ(Trust) ความเชื่อมั่น (Confidence) และความเชื่อ(Belief) ของผู้รับสารที่มีต่อความเฉลียวฉลาด(Intelligence) และความจริงใจ(Sincerity) ของแหล่งสาร ทัศนคติดังกล่าวเป็นเครื่องชี้วัดประกอบของแหล่งสารที่ผู้รับสารให้ความไว้วางใจ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

ตรีษฐ วีระเวสส์ (2539) พบว่า กลุ่มเป้าหมายเพศชายเห็นว่าผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาทางสื่อวิทยุกระจายเสียงนั้นควรเป็นจิตแพทย์ นักวิชาการ ในขณะที่ผู้หญิงก็มีความเห็นตรงกัน และเห็นว่าต้องเป็นแพทย์ด้วย นอกจากนี้งานวิจัยและสถิติข้อมูลต่างๆยังช่วยสนับสนุนความน่าเชื่อถือของผู้ตอบปัญหาได้อีกอย่างหนึ่ง

ธีระ เสนิษฐ์(2539) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยเฉพาะนักเรียนหญิงต้องการให้มีการเรียนการสอนเพศศึกษา โดยวิธีการจัดวิทยากร อาทิ แพทย์และพยาบาลมาให้ความรู้แก่นักเรียน

จิณณ์นภัส แสงมา(2545) พบว่าแพทย์เป็นผู้มีอำนาจในการพูดเรื่องเพศ

2. กลวิธีการใช้ภาษา พบว่าในสังคมไทยนั้นเรื่องเพศถูกมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัวที่ต้องปกปิด มีผลให้การกล่าวถึง"ของลับ" ซึ่งกันและกันอย่างเปิดเผย กลายเป็นคำที่ใช้คำ หรือ "คำหยาบคาย" ด้วยเหตุนี้ ภาษาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศจึงกลายเป็นภาษาต้องห้าม ควรใช้ภาษาทั้ง

ลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการร่วมกัน เพื่อให้การนำเสนอเรื่องเพศไม่ใช่เป็นเรื่อง ล่อแหลม หรือหมิ่นเหม่ต่อสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ นอกจากนี้ระดับการใช้ภาษาไม่ได้เป็นแบบแผน เสมอไป แม้ว่าในสื่ออินเทอร์เน็ตจะใช้ภาษาได้เปิดเผยไม่เป็นทางการมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ แต่ทั้งนี้ ก็ขึ้นอยู่กับผู้ส่งสารด้วยเช่นกัน ว่าในการสื่อสารเรื่องเพศ ผู้ส่งสาร(ผู้ตอบ) เป็นแพทย์ จึงมีความ จำเป็นต้องเลือกใช้ภาษาทางการ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี หวังชาลาบวร(2545) พบว่า การพูดเรื่องเพศ ควรใช้ ภาษาเพื่อหลีกเลี่ยงความหยาบคายไม่สุภาพ เพื่อให้การสื่อสารเรื่องเพศออกสู่สาธารณะได้

3.วิธีการใช้สัญลักษณ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า การใช้สัญลักษณ์เพื่ออธิบายความหมายเนื่องจาก เรื่องเพศไม่สามารถพูดได้อย่างเปิดเผย การใช้สัญลักษณ์จึงเป็นการสื่อสารเรื่องเพศอย่างสุภาพ หรือ บางกรณีไม่สามารถพูดเรื่องเพศได้อย่างโจ่งแจ้ง จึงใช้การสื่อสารเชิงสัญลักษณ์แทนการสื่อสารเรื่อง เพศ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี หวังชาลาบวร(2545) พบว่า การใช้สัญลักษณ์เพื่อกลบเกลื่อนการสื่อความหมายเรื่องเพศ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีสัญลักษณ์วิทยาว่า สัญลักษณ์เป็นกระบวนการอ่านที่เป็นไป ตามเงื่อนไขทางสังคมและวัฒนธรรม ผู้อ่านจะช่วยสร้างความหมายและความสำคัญให้กับเนื้อหา โดยใส่ประสบการณ์ส่วนตัว ประเมินคุณค่า และตอบสนองทางอารมณ์

การเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

หากนำประเด็นปัญหาเรื่องเพศ ตามที่สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร (2541) ได้แบ่งความรู้เรื่องเพศทั้ง 4 ด้าน พบว่าทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ตจำนวนคำถามลักษณะ ทางชีววิทยา สูงเป็นอันดับหนึ่ง รองจาก ลักษณะทางสุขวิทยา เมื่อนำลักษณะความรู้เรื่องเพศทั้ง 4 ด้านที่นำเสนอทางคอลัมน์"เสพสมบัติสม"และเว็บไซต์meetdoctoro.com มาเรียงลำดับตาม จำนวนคำถามจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยา 93.62% และ4.64% ลักษณะทางสุข วิทยา 54.36%และ2.03% ลักษณะทางจิตวิทยา 42.28%และ1.74%และลักษณะทางสังคมวิทยา 33.22%และ0% เป็นลำดับ

หากนำผลสรุปดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร (จิระอดุลย์ บุญยศักดิ์, 2543) พบว่าปริมาณการนำเสนอที่แตกต่างกัน คือ นิตยสารจะนำเสนอ ลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านชีววิทยาเป็นอันดับแรก(ร้อยละ36.64) รองลงมาได้แก่ ลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสังคมวิทยา (ร้อยละ 34.37) ลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสุขวิทยา (ร้อยละ 19.43) และลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านจิตวิทยา(ร้อยละ 9.56) เป็นลำดับสุดท้าย

ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ (จิระอดุลย์ บุญยศักดิ์ , 2543) พบว่าสาเหตุที่ปริมาณ เนื้อหาที่ถูกนำเสนอในแต่ละด้านแตกต่างกัน เนื่องจากความแตกต่างกันระหว่างสื่อต่างประเภท ทำให้เนื้อหาบางประเด็นที่สามารถนำเสนอในนิตยสารได้กลับไม่สามารถนำเสนอผ่านสื่อ หนังสือพิมพ์ได้ รวมถึงการให้น้ำหนักและความสำคัญลักษณะความรู้เรื่องเพศในแต่ละด้านที่ แตกต่างกัน โดยนิตยสารจะเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงตัวให้"ดูดี" ในสายตาผู้อื่น ขณะที่ คอลัมน์"เสพสมบัติสม"และเว็บไซต์meetdoctoro.comเน้นหนักไปที่เรื่องการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคู่รัก

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

เมื่อพิจารณารูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 2 ประเภทแล้วพบว่า มีรูปแบบการสื่อสารหลักที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะธรรมชาติของสื่อ ไม่ว่าสื่อที่นำเสนอเรื่อง เพศศึกษานั้น จะมีรูปแบบการสื่อสารที่เป็นการใช้ตัวอักษรเป็นหลักก็ตาม แต่จะอยู่ภายใต้รูปแบบ การสื่อสารที่แตกต่างกันออกไป การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศที่เป็นวิชาทางการแพทย์ มานำเสนอ โดยมีการปรับเนื้อหาลดความเป็นวิชาทางการแพทย์ลง และเพิ่มลักษณะความบันเทิงสอดแทรก เข้าไปในเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่เป็นวิชาการแพทย์ เพื่อให้รูปแบบการนำเสนอดังกล่าวสามารถ เข้าถึงกลุ่มคนได้มากขึ้น เนื่องจากระดับความรู้ความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาของคนในสังคม มีความแตกต่างกันออกไปอย่างมาก

การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเพศในส่วนต่างๆ ของสื่อทั้ง 2 ประเภทที่นำมาศึกษาต่างพบ เหมือนกันว่าประเด็นเกี่ยวกับเรื่องระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชายถูกนำเสนอมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็น สื่อใดก็ตาม แสดงให้เห็นว่ายังมีความหมายวนเวียนเน้นไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ มีเพศสัมพันธ์ที่สมบูรณ์แบบ มากกว่าการที่จะขยายขอบเขตเรื่องเพศไปในมิติอื่น เช่นทางสังคม จิตใจ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วการให้ความรู้เรื่องเพศมิได้ขยายเพียงแค่เรื่องเพศสัมพันธ์ เท่านั้น

ผู้วิจัยพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นคำถามที่มีลักษณะที่โจ่งแจ้งชัดเจนมากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ เช่น เนื้อหาที่สื่อถึงการมีเพศสัมพันธ์ “แทงเข้าไปแล้วเอาออกจะติดเอดส์มั้ย” เนื้อหาที่พบประกอบกับบริบทการสื่อสารที่มุ่งเน้นการให้ความรู้จากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทำให้เรื่องเพศที่ล่อแหลมนี้สามารถนำเสนอออกมาได้ ในขณะที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา แต่ในขณะเดียวกันเมื่อนำมาเสนอในสื่อโทรทัศน์ หรือสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีลักษณะของความเป็นมวลชนมากกว่าสื่ออินเทอร์เน็ต ย่อมไม่เหมาะสม เนื่องจากโอกาสในการเลือกรับ หรือเลือกปฏิเสธข้อมูลไม่สามารถที่จะกระทำได้เลยดวก เช่นเดียวกับสื่ออินเทอร์เน็ต

สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาความเหมาะสมที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ อาจจะไม่เหมาะสมในวันข้างหน้า การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ทั้งในแง่ระดับความโจ่งแจ้งของเนื้อหา และรูปภาพที่อยู่ในสื่อต่างๆ

ในส่วนของผู้ที่เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศนั้น พบว่ามีเพศชายมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากเพศชายนั้นมีเวทีและช่องทางในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อลามก หรือการเที่ยวหญิงบริการ ในขณะที่ฝ่ายหญิงถูกบีบรัดในเรื่องเพศจากค่านิยมต่างๆทางสังคม เช่นการรักษานวลสงวนตัว การให้คุณค่าพรหมจรรย์ ถือเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอาย ผู้หญิงที่สนใจเรื่องเพศเป็นผู้หญิงไม่ดี เป็นต้น ซึ่งค่านิยมทางสังคมต่างๆเหล่านี้ ผู้วิจัยเห็นว่ามีส่วนทำให้ช่องทางในการเรียนรู้เรื่องเพศของผู้หญิงลดลง ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาทางเพศขึ้น สื่อมวลชนจึงเป็นทางออกของการช่วยไขปัญหา

ผลสืบเนื่องจากข้อค้นพบ ในประเด็นผู้ประสบปัญหาทางเพศข้างต้น คือผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีสถานะเป็นแพทย์ทั้งสิ้น ซึ่งมีอำนาจในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานั้นยังคงอยู่ในมือผู้ที่เป็นแพทย์เท่านั้น ถึงแม้ผลการวิจัยในส่วนของสื่ออินเทอร์เน็ตจะพบว่า ผู้ให้ความรู้เรื่องเพศไม่ได้อยู่ในฐานะแพทย์ แต่การที่จะเข้ามาทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้นั้นต้องผ่านการเห็นชอบในการเข้ามาทำหน้าที่จากแพทย์ผู้เป็น Webmaster เสียก่อน ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตาม ประเด็นในการให้ความรู้ที่เกี่ยวกับสรีระวิทยา ชีววิทยา หรือประเด็นที่เกี่ยวกับประเด็นที่เป็นวิชาการแพทย์ เช่น โรคหย่อนสมรรถภาพทางเพศ การไ้ยยาเพื่อแก้ปัญหาทางเพศ ผู้วิจัยเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความสำคัญกับเนื้อหาในการนำไปใช้ประโยชน์ต่อผู้รับสาร

การแสวงหาข่าวสาร เรื่องเพศในคอลัมน์ “เสพสมบัติสม” และเว็บไซต์ doctoro.com มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหาข่าวสารเพื่อความสนุกสนาน/พักผ่อนอารมณ์ /อยากรู้อยากเห็น สอดคล้องกับงานวิจัยของเวนเนอร์ (Lawrence A' Wenner ,1985) เกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสาร(News Gratifications) พบว่า Para – Orientation Gratifications ซึ่งเป็น กระบวนการใช้ประโยชน์ในการลดหรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ หรือเพื่อปกป้องตนเองเช่น เป็นการใช้เวลาให้หมดไปเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนานเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงพอใจอย่างอื่น เป็นต้น

การใช้ประโยชน์และและ ความพึงพอใจในคอลัมน์“เสพสมบัติสม”และเว็บไซต์ doctoro.com มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความรู้เรื่องเพศ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเวนเนอร์ (Lawrence A' Wenner ,1985) พบว่า Para - Orientational Gratificationsเป็นกระบวนการใช้ประโยชน์ข่าวสารเพื่อดำรงเอกลักษณ์ของบุคคล หรือเพื่อการอ้างอิงตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสื่อหรือปรากฏการณ์ในเนื้อหาของสื่อ

สมมติฐานที่ 1 การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์“เสพสมบัติสม”และเว็บไซต์ meetdoctoro.comมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏใน คอลัมน์เสพสมบัติสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ผลจากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า การแสวงหาข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในความรู้เรื่องเพศที่อยู่ในคอลัมน์“เสพสมบัติสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.com ใน เขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้ประโยชน์ประโยชน์ในด้านการนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศมากที่สุด

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การแสวงหาข่าวสารจากคอลัมน์“เสพสมบัติสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.com ได้ส่งผลให้เกิดการใช้ประโยชน์ และการใช้ประโยชน์นั้นสามารถเกิดขึ้นได้จากการที่มนุษย์มีประสบการณ์ตรงจากสิ่งนั้นๆ กล่าวคือการได้เห็น ได้ยิน และได้ปฏิบัติจริง

สอดคล้องกับแนวคิดของ

เกริสัน และมากูน(Garrison and Magoon,1972) ที่กล่าวถึงการใช้ประโยชน์ว่าเป็นกระบวนการกลั่นกรองและตีความในสิ่งที่เราเห็น ได้ยิน ได้สัมผัส ได้กลิ่น หรือได้ชิมรสมา ทำให้ทราบว่าสิ่งนั้นเป็นอะไร มีความหมายอย่างไร มีลักษณะอย่างไร โดยอาศัยประสบการณ์เป็นเครื่องช่วยในการตีความหรือแปลความหมาย

แมคควอล และคณะ (Mc Quail and Other) ที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องของตัวแปรของความ ต้องการข่าวสารจากสื่อต่างๆว่า ความต้องการสารสนเทศ เป็นความต้องการเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติ ความคิดเห็น และการตัดสินใจ รวมทั้งเพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสังคม

เคอร์รี และ เวด (Curry and Wade,1968) เกี่ยวกับการเลือกอย่างมีเหตุผลว่า มนุษย์ต่างเลือกประพจน์ ปฏิบัติ หรือตัดสินใจในทางที่จะให้ความพึงพอใจสูงสุดแก่ตน ซึ่งความพึงพอใจสูงสุดมิใช่เป็นการบรรลุถึงปริมาณที่มากที่สุด แต่เป็นความชอบและการได้รับประโยชน์มากที่สุด

Katz และคณะ (1974) กล่าวว่า การที่คนต้องการรับรู้ทันสมัยเพื่อเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น การบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยตอบสนองความต้องการไว้ จึงมีการเลือกเปิดรับสื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือพฤติกรรมบางอย่างได้เช่นกัน

สมมติฐานที่ 2 การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์"เสพสมบัติสม" และเว็บไซต์ meetdoctoro.comมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในคอลัมน์เสพสมบัติสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า การแสวงหาข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวก และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยระดับความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มผู้อ่านที่มีการแสวงหาข่าวสารมาก ก็จะมี ความพึงพอใจในข่าวสารมากตามไปด้วย

กลุ่มผู้อ่านมีระดับความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศโดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยพึงพอใจในการสามารถตอบสนองความสนใจต่อประเด็นปัญหาเรื่องเพศที่อยากรู้

ได้มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคอลัมน์"เสพสมบัติสม"และเว็บไซต์ meetdoctoro.com มีการนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศมากกว่าสื่ออื่นๆ

ซึ่งสอดคล้องกับ Katz and other (1974) กล่าวว่า ความต้องการของบุคคลซึ่งสามารถใช้สื่อต่างๆตอบสนองความพึงพอใจ(Gratifications)

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

จิระอดุลย์ บุญยภักดิ์ (2543) ที่ศึกษาเรื่อง"บทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ" พบว่า นิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก มีการนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศมากกว่านิตยสารกลุ่มชาวบ้าน กลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย โดยมีการนำเสนอความรู้เรื่องเพศทั้งในด้านความรู้เรื่องเพศด้านชีววิทยา ด้านสุขวิทยา ด้านจิตวิทยา และสังคม ทั้งนี้ กลุ่มนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอกมีการนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสังคมวิทยามากที่สุด ซึ่งได้แก่ การปรับตัวเรื่องความรัก การเกี่ยวพาราสี การวางตัวกับเพศตรงข้าม การวางแผนอนาคต และการเลือกคู่ครอง ซึ่งสามารถตอบสนองต่อความสนใจในประเด็นปัญหาต่างๆของกลุ่มผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

ส่วนความพึงพอใจที่น้อยที่สุดคือความพึงพอใจในรูปแบบการนำเสนอของข่าวสารและความรู้เรื่องเพศนั้นอาจเนื่องมาจากนิตยสารผู้หญิงภาษาไทยมีรูปแบบการนำเสนอที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยคอลัมน์ส่วนใหญ่มักจะเป็น คอลัมน์เทคนิคในการร่วมเพศตาม-ตอบปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์, ทัศนะต่างๆในเรื่องเพศ, คอลัมน์ปัญหาหัวใจ, ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างชาย-หญิง เป็นต้นซึ่งคล้ายกันในนิตยสารผู้หญิงแต่ละเล่ม

ดังนั้น การแสวงหาข่าวสารจากคอลัมน์"เสพสมบัติสม"และเว็บไซต์meetdoctoro.com" นั้น ตรงตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้อ่านในฐานะผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกที่จะแสวงหาข่าวสารความรู้ ซึ่งในที่นี้คือ ความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศที่สนองความต้องการและให้ความพอใจแก่ตนเป็นหลัก ซึ่งการแสวงหาความพึงพอใจจะนำไปสู่การเปิดรับสื่อบุคคลของแต่ละคนย่อมจะมีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่อแตกต่างกันไป โดยที่กลุ่มผู้อ่านมีความตั้งใจและแสวงหาข่าวสารเพื่อสนองความต้องการในการรับรู้ ความเคลื่อนไหวของข่าวสารต่างๆ ไม่ได้ถูกยัดเยียดให้อ่าน และมีวัตถุประสงค์มุ่งหมายในการอ่าน รวมถึงประเภทที่ต้องการอ่านที่ชัดเจน ในอันที่จะนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาตนเอง เพิ่มความรู้ความเข้าใจในความรู้และทัศนคติเรื่องเพศภายหลังจากที่อ่านคอลัมน์"เสพสมบัติสม"และเว็บไซต์meetdoctoro.com"ไปแล้ว

สมมติฐานที่ 3 การใช้ประโยชน์ เกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศศึกษา จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศ

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่าการแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสม และเว็บไซต์meetdoctoro.com. ในเขตกรุงเทพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวก จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยระดับความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับสูง โดยกลุ่มผู้อ่านที่มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศมาก ก็จะมี ความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศมากตามไปด้วย แต่ในทางตรงกันข้าม หากกลุ่มผู้อ่านมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารความรู้เรื่องเพศน้อยก็จะมี ความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศน้อยตามไปด้วย

ทั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของ Katz and Other (1974) ที่กล่าวว่าสภาพทางสังคมและจิตใจที่แตกต่างกัน เป็นสาเหตุให้มนุษย์มีความต้องการที่แตกต่างกันออกไปซึ่งทำให้แต่ละคนคาดหวัง หรือคาดคะเนว่าเมื่อแต่ละประเภท สามารถสนองความพึงพอใจได้ต่างกันด้วย ดังนั้น ลักษณะการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกันเหล่านี้ จะแตกต่างกันออกไป ขั้นสุดท้ายคือ ความพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อก็จะแตกต่างกันไปด้วย

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของบลูเมอร์ (Jay G. Blumler, 1985) ที่กล่าวถึงความพึงพอใจที่ว่า บุคคลพึงพอใจที่การติดตามข่าวสาร (Surveillance) ทำให้รู้ข่าวสารความเคลื่อนไหวของสังคม โดยสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ที่พบว่าผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจที่ได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวต่างๆ แล้วนำมาใช้ประโยชน์ในส่วนของการทำงานให้ตนเองกลายเป็นคนที่มีโลกทัศน์ที่กว้างไกลขึ้น

ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ

สุวิธยา นูเร (2547) พบว่า การใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในเรื่องความรู้เรื่องเพศที่อยู่ในนิตยสารผู้หญิงภาษาไทยชื่อต่างประเทศ โดยกลุ่มผู้อ่านที่มีการใช้ประโยชน์มาก ก็จะมี ความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศมากตามไปด้วย

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์"เสพสมบิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้อ่านในฐานะผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกที่จะแสวงหาข่าวสาร ความรู้ ซึ่งในที่นี้คือ ความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศที่สนองความ

ต้องการและให้ความสนใจแก่ตนเป็นหลัก ซึ่งการแสวงหาความพึงพอใจจะนำไปสู่การเปิดรับสื่อ บุคคลแต่ละคนย่อมจะมีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่อแตกต่างกันไป โดยที่กลุ่มผู้อ่านมีความตั้งใจ และแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษา จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อสนองความต้องการในการรับรู้ ความเคลื่อนไหวของข่าวสารต่างๆ ไม่ได้ถูกยัดเยียดให้อ่าน และมีวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายในการอ่าน รวมถึงประเภทที่ต้องการอ่านที่ชัดเจน ในอันที่จะนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง เพิ่มความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติเรื่องเพศ

สมมติฐานข้อที่ 4-6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยการแสวงหาข่าวสารการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเกี่ยวกับเพศศึกษาของ กลุ่มผู้อ่าน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่าการแสวงหาข่าวสารการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสมและกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสม มีการแสวงหาข่าวสารและการใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มผู้อ่านทั้งคอลัมน์เสพสมบิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com ส่วนกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องเพศมากกว่ากลุ่มผู้อ่านจากคอลัมน์เสพสมบิสม

เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านมีการแสวงหาข่าวสารและการใช้ประโยชน์จากคอลัมน์เสพสมบิสม มากกว่ากลุ่มผู้อ่านทั้งคอลัมน์เสพสมบิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com เนื่องจากกลุ่มอายุ ของผู้อ่านที่ประสบปัญหาทางเพศอยู่ในช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไปเป็นส่วนมาก ทำให้การเลือกแสวงหา ข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มผู้อ่านเป็นไปได้ง่ายมากกว่าสื่ออินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงได้ยาก กว่าเนื่องจากคุณลักษณะของสื่อผู้ที่เข้าไปใช้งานได้จะต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ นอกจากนี้คอลัมน์เสพสมบิสมเป็นคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศในยุคแรก ด้วย ระยะเวลาที่ส่งสมยาวนานทำให้ได้รับความนิยมในกลุ่มผู้อ่านเป็นจำนวนมาก

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้อ่านมีการแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ จากคอลัมน์เสพ สมบิสมและเว็บไซต์doctoro.com

1. ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีมาตรฐานในการนำเสนอและควบคุมเนื้อหาให้อยู่ในขอบเขตเพื่อ การให้ความรู้ โดยมีให้ล่งล้าหรือสื่อไปในทางที่กระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศและเนื้อหาที่น่าเสนอ จะต้องไม่ขัดแย้งกับสังคมโดยรวม

2. จากผลการนำเสนอเนื้อหาพบว่ากลุ่มผู้อ่าน ทั้งคอลัมน์เสปซมบีมสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com ที่มีอายุ ตั้งแต่ 26-55 ปีขึ้นไป ดังนั้นควรปรับเปลี่ยนเลือกคำหรือภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศให้มีความทันสมัยมากกว่าเดิมและเป็นที่ยอมรับกันในกลุ่มคนรุ่นใหม่ๆในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้ยังสามารถขยายกลุ่มเป้าหมายให้กว้างกว่ากลุ่มเป้าหมายเดิมได้อีกด้วย

3. การนำเสนอเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์โดยกลุ่มผู้ประสบปัญหาทางเพศคือกลุ่มผู้สูงอายุโดย ใช้สื่อหนังสือพิมพ์เป็นช่องทางหลักในการหาความรู้เป็นหลัก นอกจากนี้ยังใช้ผู้เชี่ยวชาญในวงการแพทย์หลากหลายสาขา มาเป็นผู้ตอบปัญหาทางเพศถือว่าเป็นสิ่งที่ทางคอลัมน์ฯควรคงไว้ให้เหมือนเดิม

4. จากผลการวิจัยการแสวงหาข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอายุ 26-35 ปี อยู่ในช่วงของกลุ่มคนที่ยังมีอายุน้อย ซึ่งยังไม่ประสบปัญหาทางเพศอย่างแท้จริง และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นเป็นการใช้ภาษาที่เปิดเผยเกินไป นอกจากนี้ด้วยคุณลักษณะของสื่อ ทำให้กลุ่มผู้อ่านกลุ่มนี้เข้าถึงได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตาม ยังควรมีการนำเสนอเรื่องเพศทางสื่ออินเทอร์เน็ตเหมือนเดิม เนื่องจากเป็นช่องทางในการหาความรู้ได้อีกช่องทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษา การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจต่อความรู้เรื่องเพศ โดยขอบเขตการศึกษาได้วัดเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จึงเป็นกรอบการวิจัยค่อนข้างจำกัด ผู้วิจัยเห็นว่าหากมีการศึกษาทั่วประเทศ โดยเลือกจังหวัดต่างๆ ในแต่ละภูมิภาค หรือจำกัดเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวัยรุ่น กลุ่มสตรีที่สมรสแล้ว ก็อาจจะทำให้เกิดประโยชน์ในด้านการวางแผนการให้ความรู้เรื่องเพศที่ชัดเจน และตรงตามเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น

2. ควรจะมีการวิจัยเพิ่มเติมในสื่ออื่นๆ ซึ่งในปัจจุบันมีสื่อต่างๆ มากมายที่มีการนำเสนอเนื้อหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็น สื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หรือ แม้แต่หนังสือที่ให้ความรู้เฉพาะด้านเพศศึกษาเท่านั้น โดยมุ่งเน้นไปยังประเด็นอื่นๆ ที่น่าสนใจ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคม ณ ช่วงเวลานั้นๆ เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาสื่อเพื่อการสื่อสาร ในเรื่องเพศที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น